

JUSTITSMINISTERIET

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 4. november 2020
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Louise Degn Brammer
Sagsnr.: 2020-0032/40-0443
Dok.: 1664609

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 28 (Alm. del), som Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg har stillet til justitsministeren den 7. oktober 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Christian Rabjerg Madsen (S).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 28 (Alm. del) fra Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg:

”Er regeringen villig til at anvende opholdsforbud over for personer, der er blevet udsat af et lejemål som følge af voldsdom og lign., så de pågældende ikke tager ophold i en anden bolig i området uden at være registreret som lejer, og så de pågældende ikke kan fortsætte med at plage det pågældende område, efter at lejemålet er opsagt, jf. besvarelsen af samråd U og V den 1. oktober 2020?”

Svar:

1. Alle danskere skal kunne føle sig trygge og sikre, uanset hvor i Danmark de bor. Den seneste tid har vi dog desværre været vidne til flere boligområder, der er præget af uro og utryghed, fordi bander eller dårligt integrerede grupper skaber utryghed med deres opførsel.

For regeringen er det vigtigt at sikre, at vi har de rette redskaber til at slå ned på de individer, der på denne måde vender samfundet ryggen.

Det følger i dag af straffelovens § 79 a, at retten i forbindelse med dom for visse lovovertrædelser med relation til en bandekonflikt mv. kan give den dømte forbud mod at færdes eller opholde sig i et eller flere nærmere afgrænsede områder. Et sådant opholdsforbud skal som udgangspunkt omfatte den eller de kommuner, hvor den pågældende lovovertrædelse er begået. Endvidere kan der gives et opholdsforbud i den eller de kommuner, hvor den gruppe af personer, som den dømte er tilknyttet, opholder sig.

Tilsvarende følger det af straffelovens § 79 b, at retten i forbindelse med dom for overtrædelse af straffelovens terrorbestemmelser kan give den dømte et forbud mod at færdes eller opholde sig i et eller flere nærmere afgrænsede områder. Opholdsforbuddet skal som udgangspunkt omfatte den eller de kommuner, hvor den dømte er blevet radikaliseret, og hvor den person eller det netværk af personer, der har haft en betydning for den dømtes radikalisering, opholder sig. Der kan herudover gives et opholdsforbud i områder, hvor der konkret vurderes at være en særlig risiko for, at den dømte vil kunne påvirke radikaliseringsudsatte personer i en negativ retning f.eks. boligområder på ghettolisten, hvor der bor særligt udsatte unge.

I de tilfælde, hvor den dømte forud for dommen måtte være bosat i det område, som et opholdsforbud omfatter, vil et opholdsforbud i praksis indebære et påbud til den pågældende om at flytte uden for det område, som opholdsforbuddet omfatter. Der vil dog i det enkelte tilfælde skulle foretages en konkret afvejning, herunder særligt af hensynet til at oprette et eventuelt familieliv.

Opholdsforbud efter straffelovens §§ 79 a og b gives på tid fra 1 til 10 år regnet fra endelig dom. Politiet kan give tilladelse til færden eller ophold i et område omfattet af et opholdsforbud, hvis det af særlige grunde må anses for beføjet. Overtrædelse af et opholdsforbud kan efter straffelovens § 124 a straffes med fængsel indtil 2 år.

2. Regeringen har herudover den 6. oktober 2020 lanceret flere initiativer, der skal sætte ind over for utryghedsskabende adfærd. Regeringen foreslår bl.a. at indføre en mulighed for politiet til at udstede et generelt forbud mod ophold i et geografisk afgrænset område, f.eks. en plads, ved en station eller lignende, i en begrænset periode, hvis en gruppe af personer udviser en utryghedsskabende adfærd i området.

Forbuddet indebærer, at man ikke må tage ophold i det pågældende område i den periode, hvor forbuddet gælder. Forbuddet vil ikke forhindre almindelig færden i området, som eksempelvis færdsel til og fra stationer og butikker mv. i området.

Regeringen foreslår endvidere bl.a. at indføre en ordning, hvor spørgsmål om ophævelse af lejemål som følge af utryghedsskabende kriminalitet kan afgøres i tilknytning til den straffesag, hvorved kriminalitet pådømmes. En sådan ordning vil betyde, at der ikke vil være ventetid mellem straffesagen og sagen om ophævelse af lejemålet.

3. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet et bidrag fra Transport- og Boligministeriet, der har oplyst følgende:

”Det kan generelt oplyses, at ophævelse af lejeforhold, hvor enten lejer eller en del af husstanden har udøvet vold, kan søges fremmet i medfør af lejelovens § 93, stk. 1, litra g / almenlejelovens § 90, stk. 1, nr. 7, hvorefter lejeforholdet kan ophæves, når lejeren har tilsidesat god skik og orden, og forholdet er af en sådan karakter, at lejerens flytning er påkrævet.

Endvidere kan ophævelse søges fremmet i medfør af lejelovens § 93, stk. 1, litra j / almenlejelovens § 90, stk. 1, nr. 10, hvorefter

ophævelse af lejeforholdet kan ske, når lejerens eller medlemmernes af lejerens husstand er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for overtrædelse af oplyst række af straffelovsbestemmelser, herunder vold, og når overtrædelsen er begået inden for 1 km fra den ejendom, hvor lejemålet er beliggende.

Denne mulighed blev indsat ved lov nr. 1322 af 27. november 2018 for at gøre det lettere at ophæve et lejeforhold pga. kriminalitet, og det følger af lovbemærkningerne, at en dom for de oplyste overtrædelser altid bør opfattes som væsentlig misligholdelse, der kan medføre ophævelse.

Endelig kan ophævelse søges fremmet i medfør af lejelovens § 93, stk. 1, litra m / almenlejelovens § 90, stk. 1, nr. 13, hvorefter ophævelse af lejeforholdet kan ske, når lejerens i øvrigt misligholder sine forpligtelser på en sådan måde, at lejerens fjernelse er påkrævet.

Dette er en opsamlingsbestemmelse, der sædvanligvis påberåbes i tillæg til evt. øvrige relevante bestemmelser, og som – i tråd med sin ordlyd – tager sigte på de tilfælde, hvor forholdet er så groft, at det berettiger en ophævelse af lejeforholdet, men hvor betingelserne for anvendelse af øvrige bestemmelser, der hjemler ophævelse, ikke nødvendigvis findes opfyldt.

I medfør af lejelovens § 107, stk. 3 / almenlejelovens § 107, stk. 3, kan lejerens herefter søges udsat ved en umiddelbar fagedforretning, jf. retsplejelovens kapitel 55, om udsættelse af et lejemål, der er ophævet som følge af lejerens tilsidesættelse af god skik og orden, også selvom forholdet hører under boligrettens kompetence. Det bemærkes ift. ovenstående, at lejeloven regulerer forholdet for privat leje, og almenlejeloven regulerer forholdet for almen leje.

Herudover indeholder boliglovgivningen ingen regler, som forhindrer en person i at tage ophold i en bolig i området, når personen ikke er registreret som lejer.”